

Hírlevél

A Johannita Segítő Szolgálat kiadványa

XXIII. évfolyam 1. szám

2022. április

Szerkeszti: Porcsalmy László

Év elején nehéz szívvel búcsút kellett vennünk Fekete István barátunktól, aki egy gyors, agresszív rákbetegség következtében január 8-án, életének 39. évében elhunyt.

István egyike volt az első johannita önkénteseknek, majd munkatársként segítette a Segítő Szolgálat tevékenységét, az oktatások és az elsősegélynyújtó szolgálatok beindítását.

Feleségével, Hannával együtt sokat dolgoztak velünk. Az özvegy két kicsi gyermekkel építkezés közepén maradt magára, gyűjtést indítottunk javukra, a befolyt adományokat rendszeresen továbbítjuk számukra, és önkénteseink munkájára is számíthatnak. Isten adjon vigasztalást a gyászolóknak!

Tavaly már beszámoltunk arról, hogy adomány / adományozó **gyűjtő kampányt** indítottunk. Mivel az első, felmérő jellegű levélküldés elérte a célul kitűzött válaszadási arányt, év elején belevágtunk a komoly részébe: 200.000 embert kerestünk meg levelünkkel. Nemsokkal az akció indítása után kitört az orosz – ukrán háború, és érthető módon ez nagyban módosította az emberek adakozási preferenciáit. Ezzel együtt már mintegy 6500 személyt sikerült megszólítanunk.

Most a köszönőlevelek, majd egy Hírlevél kiküldése van soron.

Ez a kampány – amint az elején is megírtuk – nem a Segítő Szolgálat költségvetését nyomja, hanem az adományszervező cég hitelez meg a hozzá szükséges forrásokat, amíg a rendszer eléri a kívánt eredményt.

Bizakodva várjuk, hogy a befolyó adományok mellett a személyi jövedelemadó 1 %-át felajánlók számában is érdemi növekedést fog hozni akciónk.

Porcsalmy László

A 2022-es évet is tevékeny munkával kezdte a Johannita Segítő Szolgálat **Szombathelyi csoportjának** egyik „oszlopa”, a Szombathelyi Evangélikus Nőegylet.

A Szombathelyi Evangélikus Diakóniai Központ – Johanneum megalakulása óta a Nőegylet folyamatosan segíti a munkájukat.

Önkéntes munkájuk elsősorban olyan területre terjed ki, amiben fizikailag is tudják az otthon lakóit segíteni: ezek a különféle varrást igénylő munkák.

Többször segítettek már az elszakadt ruhák helyreállításában, lepedőket szabtak és varrtak a Johanneum által rendelkezésre bocsátott alapanyagokból.

Évről-évre visszatérő feladatuk a frottír anyagokból mosdató kesztyűk kiszabása és megvarrása.

Ez év elején mintegy 240 db kesztyű készült el, és került átadásra a központ ápolási vezetőjének.

Hegedűs László - Szombathely

A tavaszi félévben 6 középiskolai **elsősegély tanfolyamot** kezdtünk el az Iskolai Közösségi Szolgálat keretében, amiben nagy örömeinkre ismét volt olyan gimnázium, amelyik első alkalommal vett részt a programunkban. Ugyanígyen szívmelengető, hogy van köztük olyan iskola is, amelyikkel a kezdetek óta, mintegy 8 éve együttműködünk, és ahol minden évben oktattunk eddig.

Emellett 2 elsősegély kurzus indult el tavasszal az egyetemeken nappali szakon, ahol továbbra sem lankad az érdeklődés. Már a tantárgyfelvételi időszak első óráiban elfogynak a helyek. Immár hagyományként, az ELTE levelezős hallgatóinak is tartottunk egy tömbösített oktatást. Az iskolai elsősegély tanfolyamok mellett több munkahelyi elsősegély képzést is lebonyolítottunk.

dr. Gorove Kristóf

Február elején megérkezett a szokásos német sütemény, édesség szállítmány. Idén sajnos sokkal kevesebbet kaptunk, mint az előző években, így volt olyan intézmény, amely most nem kaphatott, illetve kevesebbet kapott, mint korábban. Szokás szerint támogattuk az EMMI által működtetett, a Szociális és Gyermekjóléti Főigazgatósághoz tartozó intézményeket, a Budaörsi Mentőállomást, a Nagycsaládosok Országos Egyesületét és a Golgota Ellátót. Vittünk egy kis örömet a Mamás Otthonba Budafokra, az Érdi Idősek Otthonába, a balatonboglári és a kosdi óvodákba, és a Nagyberegi Általános Iskolába. Jutott továbbá csengeri és szombathelyi csoportunknak is.

8 ápolási ágyat, hozzá való éjjeliszekrényt és maszkokat juttattunk el a Pest Megyei Viktor Egyesített Szociális Intézmény lakóinak. Több raklap ruhaadományt kapott a NOE XIV. kerületi csoportja.

Az Erdélyi Szövetség kérésére egy teherautónyi ruhaadomány Vasadra és Vésztőre való eljuttatásában segédkeztünk.

A Református Szeretetszolgálat révén 300 műanyag játék kismotort kaptunk, amelyeket református óvodáknak, több VIII. kerületi óvodának adományoztuk, és jutott belőle Kárpátaljára is.

Egy szentendrei építkezésen kivágott fát aprítottunk fel és juttattuk el tűzifaként egy idős soroksári lakosnak.

Mentőautóunk az elmúlt időszakban is folytatta megszokott tevékenységét a budaörsi mentőállomáson. Az első negyedévben vízilabda és amerikai foci mérkőzések egészségügyi biztosítására kértek fel minket.

Frigyesi Tamás

És február 24-én az **ukrán – orosz háború** kitörésével a mi munkánk is fenekestől felfordult. Amilyen váratlanul tört ki, olyan váratlan volt az is, ahogy az egész ország azonnal reagált, sőt, külföldi testvérszervezeteink is. Erről sokat sokfelé olvashatott mindenki, mi a saját szemszögünkből tudjuk leírni az eseményeket.

Már a háború kitörésének napján, február 24-én, csütörtök délután hívott német johannita barátunk, hogy indítanak egy kamiont. Pénteken egy kárpátaljai barátom keresett, hogy mintegy 20 menekültnek kellene matrac sürgősen. A matracokat másnap elvittük nekik, így a második éjszakájukat már a községben a számukra megnyitott kultúrház padlóján – de legalább matracon tölthették. Írtunk az osztrák JUH (Johanniter Unfall Hilfe) elnöknek, aki egyben az aktuális JOIN (Johanniter Interntional) titkár is, így tőle „szétfutott” a hír, és mind segítő szolgálati vonalon, mind rendi vonalon keresnek minket. Most megmutatkozott a johannita család összetartó ereje.

S nem csak a segítő szolgálatok, de a Johannita Rend tagozatai is támogatják munkánkat, ebben nagy motivációt jelentett Kommendátorunknak a káptalanülésen tartott beszéde.

Március 3-án megérkezett az a kamion, ami a svájci johannitáktól indult, és az osztrákok még hozzápakoltak. Aznap elindult két teherautó Münchenből is, az egyik Romániába ment, a másik pénteken ért Debrecenbe. Ezenkívül volt még egy teherautó Németországból. Megindultak a szállítások a határ másik oldalára is. Az első napokban, hetekben szinte óránként változtak a szabályok: kik, mit, milyen feltételek mellett vihetnek át.

Március 5-én, szombaton a kisteherautóra felpakoltunk, amit csak lehetett, 31 komplett ágyat (ágy, matrac, takaró, párna) és elvittük Mátészalka mellé. A teherautót ott hagytuk, hogy aztán rendtársaink, önkénteseink a határ melletti lerakatokból vigyék át a segélyt. Nem számított, kinek az adománya, a lényeg az volt, mielőbb átjusson.

Ez nem is volt egyszerű és kockázatmentes, de a háború kitörése óta tizenhétszer lépték át a határt járműveink, a kisbusz 6.200, a kisteherautó 3.500 kilométert teljesített. Több magyarországi fuvar is volt, amikor már az átmeneti szállást talált menekülteknek vittünk műszaki eszközöket, matracokat, ágyakat.

Különösen fontos szállítmányok voltak a munkácsi kórház kérésére leszállított 20 kórházi ágy és 15 vendégágy. Sajnos már Ungváron, Munkácson és Beregszászon is rendszeresen szól a légvédelmi sziréna, így a kórháznak a légópincében is szüksége volt ágyakra.

A számtalan fuvar sok egyeztetés is kíséri: a beregszászi máltai kirendeltség, a Kárpátaljai Református Egyház és annak Diakóniai Osztálya kéri tőlünk a legtöbb segítséget, de a máltaiak magyarországi raktára tartalmának átjuttatásában is segítkezünk.

Két mentős önkéntesünk is fordult egyet Palágykomorócon, speciális sebkötözőket, gyógyszereket és egyéb segélyt szállítottak.

Érdekes, hogy önkénteseink arról számoltak be, a johannita egyenruhának és piros ponyvás teherautónak különös respektje van a határon, ha meglátják, már messziről mondják: „Na, itt vannak a Johanniták” – és segítik az átjutásunkat. (Persze mindig vannak kivételek...)

Több egyéb szervezettel is együttműködünk, ennek egyik szép példája, hogy a Pető Intézetbe érkező mozgássérültek elhozatalában, ottani ellátásában és programjaikban részt veszünk, sőt az elhelyezést biztosító intézménynek is juttattunk hűtőszekrényt, mosógépet, mikrohullámú sütőt...

Igyekszünk rugalmasan reagálni a kérésekre: a Diakónia által kért 10 darab walkie-talkie-t a kéréstől számított 3 napon belül át tudtuk adni Nagy Bélának. (Igaz, ehhez az is hozzásegített, hogy Főgondnok úr épp aznap volt Budapesten, így hazafelé sikerült találkozni vele.)

Néhány szó arról, honnan is van a sok adomány? Amint említettem, külföldi testvérszervezeteink azonnal a segítségünkre siettek. A több kamionnyi áru mellé iskolai,- és a Pécsi Sörgyár és a Matusz Vad által a velük kapcsolatban lévő üzletekben indított gyűjtések érkeznek be raktárunkba.

Emellett jelentős anyagi támogatást kaptunk az osztrák johannitáktól, számos külföldi tagozattól és rendtártól – és sok magyar rendtársunk, ismerős, barát küldött céladományt. A Facebookon meghirdetett gyűjtés hatására ismeretlenek is rajtunk keresztül segítenek. Rendkívüli támogatást kaptunk a JOIN-on keresztül velünk kapcsolatba lépő Európai Beruházási Banktól: 50 ezer euróval gazdálkodhatunk jóvoltukból.

A mai napig a menekültek részére vásárolt eszközökre (ágyak, mosógépek, hűtőszekrények, élelmiszer stb...) majdnem 12 millió forintot, és a fuvarozásra további majd egymillió forintot költöttünk.

Mind a gyűjtést, mind a segélyszállításokat folytatjuk, hiszen a háborúnak nincs vége, sőt, ha fegyvernyugvás is lesz – reméljük, minél hamarabb – még sok időbe telik, amíg valamelyest normalizálódhat a helyzet.

Avar Gábor, Missura Gábor, Irsay-Nagy Dénes beszámolója alapján

Rövid hírek:

Február elején Szokolyán az Integrált Közösségi és Szolgáltató Tér égisze alatt tartottunk elsősegély tanfolyamot, amelyet Avar Zsombor és orvos barátai tartottak. A tanfolyam sikeres volt, és külön öröm, hogy új emberek is bekapcsolódtak ebbe a munkába.

- Igyekszünk nyárra táborokat szervezni a menekülteknek, ehhez majd segítőköt is fogunk keresni, elsősorban nyelvi segítséget, hiszen nem csak kárpátaljai magyarokat szándékozunk fogadni. Ehhez talán pályázati segítséget is kaphatunk.

Facebook oldalunkon rendszeresen hírt adunk tevékenységünkről, érdemes nyomon követni. Szeretettel várjuk az **SZJA 1%** felajánlásokat, amely az adóbevalláskor csak néhány kattintás „többletmunka”, de nekünk – és támogatottjainknak - nagy segítség: **19650768-1-41**